

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9C/54/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813224709
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813224709.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Beatou Gešvantnerovou vo veci navrhovateľa: BL Telecom collection, s.r.o., IČO: 47150513, Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, zast.: Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36 862 711 Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti odporcovi: Q. S., XXX XX G. S. XX, o zaplatenie 368,79 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 119,84 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy vo výške 29,92 eur za obdobie od 12.01.2011 do zaplatenia a 9% ročne zo sumy vo výške 89,92 eura za obdobie od 12.12.2010 do zaplatenia.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a.

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom doručeným súdu dňa 22.11.2013 prostredníctvom právneho zástupcu žiadal zaviazať odporkyňu na zaplatenie 368,79,- eur s 9,25%-ným úrokom z omeškania zo sumy 248,95 eur za obdobie od 10. 11. 2011 do zaplatenia, s 9 %-ným úrokom z omeškania zo sumy 29,92 eur za obdobie od 12. 1. 2011 do zaplatenia, 9%-ným úrokom z omeškania zo sumy vo výške 89,92 eur za obdobie od 12. 12. 2010 do zaplatenia, súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia vo výške 86,47 eur. K návrhu pripojil dodatok k zmluve o pripojení podpísanú odporkyňou a faktúru. Poukázal, že odporkyňa uzavrela s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o pripojení podľa zákona číslo 610/2003 Z.z., na základe ktorej sa odporkyňa zaviazala odoberať službu a platiť za ňu. Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporkyňi faktúry: splatnú 9.11.2011 na sumu 248,95,-eur za zmluvnú pokutu, splatnú 11.1.2011 na sumu 29,92,-eur za neuhradené služby a splatnú 11.12.2010 na sumu 89,92,-eur za neuhradené služby. Odporca faktúry neuhradil, preto sa dostal s plnením do omeškania od splatnosti. Navrhovateľ poukázal, že primeranosť zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve sa skúma z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie. Zmluvnú pokutu možno považovať za primeranú pokiaľ neprimerane neprekračuje výšku zabezpečenej sumy teda uhradzovaciú fond silu ako aj súborom prípadných škôd úvod, ktoré možno v tomto konkrétnom prípade očakávať, ak dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti. Ak je zmluvná pokuta primeraná v čase uzatvárania zmluvy, nemôže neskoršie porušenie povinností účastníkom zmluvy postihované zmluvnou pokutou spôsobiť neplatnosť dohody o zmluvnej pokute bez ohľadu na to v ktorom časovom okamihu po uzatvorení zmluvy k tomu došlo. Ide teda o primeranú zmluvnú pokutu. Nemožno teda hovoriť o neprijateľnej zmluvnej podmienke. Pre takýto záver nestačí len záver o tom, že nebola individuálne dojednaná. V podaní z 21. 7. 2014 poukázal, že zmluvná pokuta nezabezpečovala dlh žalovaného ale zabezpečovala benefity, ktoré poskytoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi. Teda odporca nebol sankcionovaný za to, že nezaplatil splatné faktúry, ale že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, preto bola jeho SIM karta vypojená z prevádzky a porušil tak svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti. Zmluvná pokuta v

tomto prípade plní funkciu satisfakčnú (reparačnú) ako aj preventívnu. Odporca mal možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty pri dojednaní dodatku k zmluve o pripojení, mohol si vybrať zmluvný vzťah bez kúpy mobilného telefónu v akcii. Účelom dojednania o zmluvnej pokute bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody. Neplnením záväzku zo strany odporcu vzniká na strane právneho predchodcu navrhovateľa škoda v sume rozdielu medzi plnou cenou mobilného telefónu a náhradou takto vzniknutej škody na strane žalobcu. Hodnota dotácie právneho predchodcu navrhovateľa do kúpy telefónneho zariadenia bola 168 eur. Právne predchodcovi navrhovateľa bola spôsobená skutočná škoda ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého telefónu. Ďalej poukázal, že široké a demonštratívne vymedzenie povinností odporcu, porušenie ktorých zakladá právo právneho predchodcu navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty je konkretizované ďalšou podmienkou, ktorou je následné vypojenie SIM karty. K vypojeniu tejto karty môže dôjsť len na základe splnenia taxatívne vymedzených podmienok. Ak by sa odporca dostal do omeškania so zaplatením z faktúry ale svoju povinnosť zaplatiť cenu služieb by splnil do 45 dní po splatnosti konkrétnej faktúry nedošlo by k odpojeniu karty. Uplatnenie zmluvnej pokuty zo strany navrhovateľa je možné až na základe odpojenia SIM karty. K návrhu pripojil aj dodatok zmluvy o pripojení a príslušné faktúry.

Súd vykonal pojednávanie, pričom konal v neprítomnosti navrhovateľa, jeho právneho zástupcu i odporkyne, ktorý predvolanie riadne prevzala, bez ospravedlnenia sa nedostavila. Navrhovateľ a právny zástupca navrhovateľa žiadali, aby súd konal v ich neprítomnosti. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie všetkými navrhovateľom navrhnutými listinnými dôkazmi, a to: dodatok k zmluve o pripojení (čl. 4-5), faktúry (čl. 10-15), mesačný výpis pre telefónne číslo XXXXX XXXX (čl. 16-22) z ktorých mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ a odporkyňa uzavreli dodatok k zmluve o pripojení. Na základe zmluvy zrejme navrhovateľ odporkyňi odovzdal do užívania SIM kartu, ktorej prideliť telefónne číslo a zaviazal sa poskytovať v zmluve špecifikované služby. Podľa dodatku sa odporkyňa zaviazala po dobu 24 mesiacov dodržiavať zmluvné povinnosti, predovšetkým včas platiť cenu služieb vyfakturovanú navrhovateľom. Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporkyňi faktúry splatnú 9.11.2011 na sumu 248,95,- eur, ktorou mu fakturoval zmluvnú pokutu, ďalej splatnú 11.1.2011 na sumu 29,92,-eur za neuhradené služby a splatnú 11.12.2010 na sumu 89,92,-eur za neuhradené služby.

Podľa § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona (zákon nadobudol účinnosť dňa 01.11.2011, okrem ustanovení § 42 a § 44, ktoré nadobudli účinnosť dňa 01.01.2012, t.j. ide práve o ustanovenia o zmluve o poskytovaní verejných služieb a transparentnosť a uverejňovanie informácií pre užívateľa; zákon zrušil zákon č. 610/2003 Z. z.). Podľa § 43 ods. 1 a 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 610/2003 Z. z.“), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporkyne zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 26 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, 4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci zo strany navrhovateľa, nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia návrhu nepreukázal, že odporkyňa v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu 26 mesiacov. Nepredložil ani všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy ani samotnú zmluvu o pripojení.

V prejednávanej veci navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal. Treba teda uzavrieť, že platné ukončenie zmluvy s odporkyňou preukázané nebolo. Teda treba vychádzať z predpokladu, že odporkyňa svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 26 mesiacov splnila, čím nie je daný predpoklad č. 1 vzniku škody.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č.2), k tomu súd uvádza - podľa § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

OZ nede?nuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, tj. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151). Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedenie veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153). To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou MT a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporkyne predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky právneho predchodcu navrhovateľa tento predáva MT za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz navrhovateľom podaným návrhom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou MT, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporkyne, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany právneho predchodcu navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporkyňou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku právneho predchodcu navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za MT obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie 3. predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporkyne v zmluvnom záväzku

po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku právneho predchodcu navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva právneho predchodcu navrhovateľa s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Navrhovateľ sa ďalej domáhal zaplata zmluvnej pokuty vyplývajúcej z Dodatku k zmluve a zaplata zmluvnej pokuty poskytnutých služieb.

Podľa odseku 2 Dodatku k zmluve sa účastník zaväzuje, že nepretržite po dobu 26 mesiacov od nadobudnutia platnosti tohto dodatku zotrúva v zmluvnom vzťahu s Podnikom podľa Zmluvy ako účastník služieb, nepožiadá o vypojenie SIM karty z prevádzky, nedopustí takého konania, alebo nedá svojím konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by Podniku vzniklo právo odstúpiť od Zmluvy alebo právo vypovedať Zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany účastníka, ku ktorým sa zaviazal v tomto Dodatku alebo v Zmluve, alebo na základe ktorého by bol Podnik oprávnený mu v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb. Podľa odseku 4. platí, že v prípade porušenia niektorej z povinností Účastníka uvedenej v bode 1 písm.b) Dodatku alebo v bode 2) alebo v bode 3) tohto dodatku alebo čl.3 bod 3.6 všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty, je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č.1 tohto dodatku kde je uvedená zmluvná pokuta 248,95,-eur. V prípade žiadosti účastníka o vypojenie SIM karty z prevádzky v zmysle bodu 2) tohto dodatku, je zmluvná pokuta podľa predchádzajúcej vety splatná okamihom doručenia žiadosti o vypojenie SIM karty z prevádzky podniku. Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tohto dodatku nezaničí právo podniku na náhradu škody v celom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti účastníka, na ktorú je viazaná zmluvná pokuta.

Súd pri svojom rozhodovaní o zmluvnej pokute vychádzal z nasledujúceho:

Procesnému súdu je známe, že rozsudkom Okresného súdu Prešov z 13. 8. 2010 č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 29. 6. 2011 č. k. 2Co/137/2010 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Obdobne aj vo veci Okresného súdu Prešov zo 16. 8. 2010 č. k. 17C/112/2010-35 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 9. 5. 2011 č. k. 18Co/136/2010. Vo viacerých prípadoch tiež došlo k právoplatnému zamietnutiu žalôb operátora o plnenie z rovnakej zmluvnej pokuty z dôvodu jej neprijateľnosti (rozsudok Okresného súdu Svidník z 31. 10. 2011 č. k. 7C/119/2011, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou z 26. 10. 2011 č. k. 11C/184/2011-82 a iné). Vyššie uvedené je zrejme aj z rozsudku KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a OZ je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné

ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Ustanovenie § 53a ods. 1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a OZ). Plnenie z takejto podmienky naviac vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 OZ ; „z neplatného právneho úkonu“). Naviac zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a OZ sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty.

Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosťou rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z.).

Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

Vzhľadom na ustanovenie § 53a ods.1 OZ procesný súd teda ani nemohol pristúpiť k opätovnému vyhodnocovaniu zmluvnej pokuty, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná a iný postup by len relativizoval ciele únie zabrániť súvislému používaniu nekalej klauzuly, ktoré má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať. Navrhovateľ poskytol odporkyni telekomunikačné služby na základe zmluvy o pripojení, v konaní však nijakým dôkazom nepreukázal, že by si odporkyňa povinnosti, ktoré tiež z návrhu nie sú zistiteľné, keďže neboli k návrhu pripojené všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu navrhovateľa, neplnila a že je teda povinný zaplatiť zmluvnú pokutu, pričom v tomto smere teda navrhovateľ ani neunesol dôkazné bremeno. Bez ohľadu na tieto skutočnosti súd z vyššie uvedených dôvodov návrh v časti o zmluvnú pokutu zamietol.

Pokiaľ ide o návrh v časti týkajúcej sa zaplata sumy 119,84,-eur za služby poskytnuté navrhovateľom odporkyni (vrátane úrokov z omeškania ako sankcie za nezaplata tejto sumy v lehote jej splatnosti) a vyúčtované v spise sa nachádzajúcimi faktúrami, tu súd navrhovateľovi v celom rozsahu vyhovel vychádzajúc z nasledujúcich dôvodov:

Podľa ust. § 43 ods.1 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods.1 písm.a) z. č. 610/2003 Z.z. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 43 ods.5 písm.b) z. č. 610/2003 Z.z. podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 NV č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu omeškania 12.1.2011 a 12.12.2010 bola základná úroková sadzba ECB 1,00% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 9,00% ročne.

O trovách konania rozhodol súd tak, že podľa § 142 ods.1 O.s.p. v konaní prevažne neúspešnému navrhovateľa ich náhradu nepriznal a o náhrade trov konania odporkyne súd nerozhodoval pre nedostatok návrhu z jeho strany (§ 151 ods.1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.